Συλλογή της Νομολογίας

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
MELCHIOR WATHELET
της 10ης Σεπτεμβρίου 2015 [1]

Υπόθεση C-232/14

Portmeirion Group UK Limited
κατά
Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

[αίτηση του First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως]

«Ντάμπινγκ — Κύρος του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 412/2013 — Εισαγωγές επιτραπέζιων σκευών από κεραμευτική ύλη καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας»

I – **Εισαγωγή**

1. Η υπό κρίση αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά το κύρος του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 412/2013 του Συμβουλίου, της 13ης Μαΐου 2013, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και για την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές επιτραπέζιων σκευών από κεραμευτική ύλη καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας [2] (στο εξής: επίδικος κανονισμός).

2. Η προσφυγή ακυρώσεως που ασκήθηκε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου [3] κατά του επίδικου κανονισμού από έναν εκ των εξαγωγέων που αφορούσε ο κανονισμός αυτός απορρίφθηκε από το Γενικό Δικαστήριο. Η αναίρεση που ασκήθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου από τον εξαγωγέα αυτόν εκκρεμεί ακόμη κατά τον χρόνο αναπτύξεως των παρουσών προτάσεων [4].

II – **Νομικό πλαίσιο**

Α — *Το δίκαιο της Ένωσης*

3. Το άρθρο 236, παράγραφος 1, του κεφαλαίου 5, το οποίο τιτλοφορείται «Επιστροφή και διαγραφή δασμών», του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα [5] (στο εξής: τελωνειακός κώδικας), ορίζει τα εξής:

«Η επιστροφή ή η διαγραφή εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών πραγματοποιείται εφόσον αποδεικνύεται ότι κατά τη στιγμή της πληρωμής τους το ποσό τους δεν οφειλόταν νομίμως [...]».

1 — Γλώσσα του πρωτοτύπου: η γαλλική.
2 — ΕΕ L 131, σ. 1.
3 — Βλ. απόφαση Photo USA Electronic Graphic κατά Συμβουλίου (T-394/13, EU:T:2014:964).
4 — Βλ. υπόθεση Photo USA Electronic Graphic κατά Συμβουλίου (C-31/15 P).
5 — ΕΕ L 302, σ. 1.

4. Ο επίδικος κανονισμός εκδόθηκε με βάση τον κανονισμό (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας[6] (στο εξής: βασικός κανονισμός). Στο άρθρο 1 του κανονισμού αυτού, υπό τον τίτλο «Αρχές», ορίζεται ότι:

«1. Δασμός αντιντάμπινγκ είναι δυνατό να επιβάλλεται σε κάθε προϊόν που αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ, όταν η θέση του σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός της Κοινότητας προκαλεί ζημία.

2. Ένα προϊόν θεωρείται ότι αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ όταν η τιμή εξαγωγής του στην Κοινότητα είναι χαμηλότερη από μια συγκρίσιμη τιμή του ομοειδούς προϊόντος, όπως έχει καθοριστεί για τη χώρα εξαγωγής κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις.

3. Ως χώρα εξαγωγής θεωρείται κατά κανόνα η χώρα καταγωγής. Εντούτοις, χώρα εξαγωγής ενδέχεται να είναι κάποια ενδιάμεση χώρα, εκτός από τις περιπτώσεις κατά τις οποίες, επί παραδείγματι, τα εκάστοτε προϊόντα απλώς διαμετακομίζονται μέσω της χώρας αυτής ή δεν παράγονται σε αυτήν ή δεν υφίσταται γι' αυτά κάποια συγκρίσιμη τιμή στην εν λόγω χώρα.

4. Για τους σκοπούς της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, ως "ομοειδές προϊόν" νοείται ένα πανομοιότυπο προϊόν, δηλαδή όμοιο από κάθε άποψη με το εξεταζόμενο προϊόν ή, ελλείψει τούτου, ένα άλλο προϊόν το οποίο, αν και όχι όμοιο από κάθε άποψη, έχει χαρακτηριστικά που παρουσιάζουν σημαντική ομοιότητα προς εκείνα του υπό εξέταση προϊόντος.»

5. Κατά τις αιτιολογικές σκέψεις 24, 25, 51, 52 και 54 έως 57 του κανονισμού (ΕΕ) 1072/2012 της Επιτροπής, της 14ης Νοεμβρίου 2012, για την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές επιτραπέζιων σκευών από κεραμευτική ύλη καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας[7] (στο εξής: προσωρινός κανονισμός):

«(24) Το υπό εξέταση προϊόν [8] είναι τα επιτραπέζια σκεύη από κεραμευτική ύλη που υπάγονται επί του παρόντος στους κωδικούς ΣΟ 6911 10 00, ex 6912 00 10, ex 6912 00 30, ex 6912 00 50 και ex 6912 00 90 και είναι καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (το "υπό εξέταση προϊόν"). Μπορεί να είναι κατασκευασμένα από πορσελάνη, από κοινή γη, από ψαμμίτη (ψευδοπορσελάνη), από φαγεντιανή γη ή απομίμηση πορσελάνης ή από άλλες ύλες. Οι κύριες πρώτες ύλες περιλαμβάνουν ανόργανα άλατα όπως καολίνη, άστριο και χαλαζία, και η σύνθεση των χρησιμοποιούμενων πρώτων υλών καθορίζει τον τύπο του τελικού προϊόντος που παράγεται από κεραμευτική ύλη.

(25) Τα επιτραπέζια σκεύη από κεραμευτική ύλη διατίθενται στο εμπόριο σε πολλές διαφορετικές μορφές που έχουν εξελιχθεί με την πάροδο του χρόνου. Χρησιμοποιούνται σε ευρύ φάσμα χώρων, π.χ. νοικοκυριά, ξενοδοχεία, εστιατόρια ή κέντρα περίθαλψης.

[…]

(51) Ένας εισαγωγέας ισχυρίστηκε ότι το πεδίο κάλυψης του προϊόντος της έρευνας ήταν υπερβολικά ευρύ για να επιτρέπει την εύλογη σύγκριση μεταξύ των τύπων προϊόντων. Ένας εισαγωγέας με παραγωγικά συμφέροντα στην Κίνα εξέφρασε παρόμοια άποψη. Εν προκειμένω, ορισμένα μέρη αναφέρθηκαν επίσης σε καθαρά διακοσμητικά αντικείμενα.

6 — ΕΕ L 343, σ. 51.

7 — ΕΕ L 318, σ. 28. Βλ., επίσης, διορθωτικό στον κανονισμό αυτόν (ΕΕ 2013, L 36, σ. 11).

8 — Οι πράξεις της Ένωσης που σχετίζονται με το ζήτημα χρησιμοποιούν στη γαλλική γλώσσα τους όρους «produit considéré» και «produit concerné» αδιακρίτως. Στην αγγλική γλώσσα χρησιμοποιείται μόνον η έκφραση «product concerned». Στο δίκαιο του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ), χρησιμοποιείται στη γαλλική γλώσσα ο όρος «produit considéré». Για λόγους συνοχής και ομοιογένειας, στις παρούσες προτάσεις μου χρησιμοποιείται μόνον ο όρος «produit considéré» [«υπό εξέταση προϊόν» στην ελληνική].

(52) Επ' αυτού σημειώνεται ότι τα κατάλληλα κριτήρια που εφαρμόζονται για να καθοριστεί αν ένα προϊόν που υπόκειται σε έρευνα μπορεί να θεωρηθεί ή όχι ενιαίο προϊόν, δηλαδή ως προς τα βασικά φυσικά και τεχνικά χαρακτηριστικά του, παρατίθενται λεπτομερώς κατωτέρω. Επομένως, τα καθαρά διακοσμητικά αντικείμενα δεν καλύπτονται. Επιπλέον, παρόλο που διάφοροι τύποι επιτραπέζιων σκευών από κεραμευτική ύλη μπορούν να έχουν όντως διαφορετικά ειδικά χαρακτηριστικά, η έρευνα έδειξε ότι, με εξαίρεση τα κεραμικά μαχαίρια, τα βασικά χαρακτηριστικά τους παραμένουν ταυτόσημα. Επιπροσθέτως, το γεγονός ότι το υπό εξέταση προϊόν μπορεί να παραχθεί με μερικές παραλλαγές της κατασκευαστικής διαδικασίας, δεν αποτελεί από μόνο του κριτήριο που θα οδηγούσε στη διαπίστωση ότι υπάρχουν δύο ή περισσότερα διαφορετικά προϊόντα. Τέλος, η έρευνα έδειξε επίσης ότι οι διάφοροι τύποι του υπό εξέταση προϊόντος πωλούνται γενικά μέσω των ίδιων κυκλωμάτων πωλήσεων. Παρόλο που ορισμένα εξειδικευμένα καταστήματα μπορεί να επικεντρώνονται σε ορισμένους ειδικούς τύπους, σημαντικό μερίδιο των διανομέων (έμποροι λιανικής πώλησης, μεγάλα καταστήματα, σουπερμάρκετ) πωλούν διάφορα είδη επιτραπέζιων σκευών από κεραμευτική ύλη, προκειμένου να προσφέρουν μεγάλο φάσμα επιλογής στους πελάτες τους. Επομένως, οι ισχυρισμοί ότι το πεδίο κάλυψης του προϊόντος της έρευνας ήταν υπερβολικά ευρύ, απορρίφθηκαν προσωρινά.

[…]

(54) Η έρευνα κατέδειξε ότι όλοι οι τύποι επιτραπέζιων σκευών από κεραμευτική ύλη, παρά τις διαφορές από πλευράς ιδιοτήτων και ύφους, έχουν τα ίδια βασικά φυσικά και τεχνικά χαρακτηριστικά, δηλαδή είναι κεραμικά είδη με κύριο στόχο να έρθουν σε επαφή με τρόφιμα, χρησιμοποιούνται κατά βάση για τους ίδιους σκοπούς, και μπορούν να θεωρηθούν διαφορετικοί τύποι του αυτού προϊόντος.

(55) Εκτός του γεγονότος ότι έχουν τα ίδια βασικά φυσικά και τεχνικά χαρακτηριστικά, όλα αυτά τα διάφορα είδη και οι τύποι βρίσκονται σε άμεσο ανταγωνισμό και είναι εναλλάξιμα σε μεγάλο βαθμό. Αυτό εξηγείται καλύτερα από το γεγονός ότι δεν υπάρχουν σαφείς διαχωριστικές γραμμές μεταξύ τους, δηλαδή υπάρχει σχετική αλληλοεπικάλυψη και ανταγωνισμός μεταξύ των διαφόρων τύπων προϊόντων και οι τυπικοί αγοραστές συχνά δεν κάνουν διάκριση, για παράδειγμα, μεταξύ εμπορευμάτων που είναι ή που δεν είναι κατασκευασμένα από πορσελάνη.

(56) Εντούτοις, όπως εξηγείται στις αιτιολογικές σκέψεις 29 έως 34 ανωτέρω, κρίθηκε επίσης σκόπιμο να περιοριστεί ο ορισμός του πεδίου κάλυψης του προϊόντος, με βάση τον οποίο άρχισε η τρέχουσα έρευνα, εξαιρώντας τα κεραμικά μαχαίρια. Κατά συνέπεια, ορίζεται προσωρινά ότι το υπό εξέταση προϊόν είναι επιτραπέζια σκεύη από κεραμευτική ύλη, εξαιρουμένων των κεραμικών μαχαιριών, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, τα οποία επί του παρόντος υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ ex 6911 10 00, ex 6912 00 10, ex 6912 00 30, ex 6912 00 50 και ex 6912 00 90.

(57) Εν κατακλείδι, για τους σκοπούς της παρούσας διαδικασίας και σύμφωνα με τη συνήθη ενωσιακή πρακτική, θεωρείται επομένως ότι όλοι οι τύποι του προϊόντος που περιγράφονται ανωτέρω, με εξαίρεση τα κεραμικά μαχαίρια, θα πρέπει να θεωρείται ότι αποτελούν ένα ενιαίο προϊόν.»

6. Οι αιτιολογικές σκέψεις 35 έως 37 του επίδικου κανονισμού έχουν ως εξής:

«(35) Όλα τα είδη επιτραπέζιων σκευών από κεραμευτική ύλη μπορούν να θεωρηθούν διαφορετικοί τύποι του αυτού προϊόντος. Ως εκ τούτου, ο ισχυρισμός που διατυπώθηκε μετά την προσωρινή κοινοποίηση και εκ νέου μετά την τελική κοινοποίηση, σύμφωνα με τον οποίο η έρευνα καλύπτει πολύ ευρεία γκάμα ομοειδών προϊόντων και, κατά συνέπεια, απαιτείται ξεχωριστή ανάλυση σχετικά με το έννομο συμφέρον, τις πρακτικές ντάμπινγκ, τη ζημία, την αιτιώδη συνάφεια και το συμφέρον της Ένωσης για κάθε κατηγορία προϊόντων, κρίνεται αβάσιμος. Ένα ενδιαφερόμενο μέρος που ισχυρίστηκε ότι το πεδίο κάλυψης του προϊόντος είναι υπερβολικά ευρύ επικαλέστηκε σύγκριση προϊόντων με διαφορετικά επίπεδα διακόσμησης, αλλά τα

επιχειρήματά του σχετικά με την τελική χρήση (για τον κήπο και τα παιδιά στη μια περίπτωση και για διακόσμηση στην άλλη περίπτωση) επιδέχονται αμφισβήτηση, διότι δεν υπάρχει σαφής διαχωρισμός, και οι ισχυρισμοί αυτοί θεωρείται ότι μάλλον επιβεβαιώνουν το περιεχόμενο της αιτιολογικής σκέψης 55 του προσωρινού κανονισμού. Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι ένας εισαγωγέας με παραγωγή στη ΛΔΚ δήλωσε ότι το 99 % των επιτραπέζιων ειδών από κεραμευτική ύλη που πωλούνται στην Ένωση είναι κυρίως ή αποκλειστικά λευκά. Ορισμένα ενδιαφερόμενα μέρη εξέφρασαν τη διαφωνία τους με την αιτιολογική σκέψη 58 του προσωρινού κανονισμού, βασιζόμενα στο γεγονός ότι στο πλαίσιο της έρευνας τα αρμόδια όργανα δεν διενήργησαν καμία δοκιμή για να εξακριβώσουν αν ορισμένα εμπορεύματα δεν είναι κατάλληλα για ελεύθερη εμπορική διακίνηση στην Ένωση. Ωστόσο, το γεγονός αυτό δεν θέτει υπό αμφισβήτηση το συμπέρασμα που συνάγεται στην αιτιολογική σκέψη 63 του προσωρινού κανονισμού.

(36) Με βάση τα ανωτέρω, προσδιορίζεται οριστικά ότι στο πεδίο κάλυψης του προϊόντος εμπίπτουν τα επιτραπέζια σκεύη από κεραμευτική ύλη, εκτός από τα κεραμικά μαχαίρια, τους κεραμικούς μύλους αρτυμάτων ή μπαχαρικών και τα κεραμικά αλεστικά εξαρτήματά τους, τους κεραμικούς αποφλοιωτές, τις κεραμικές συσκευές ακονίσματος μαχαιριών και τις κεραμικές πλάκες ψησίματος από κορδιερίτη για το ψήσιμο πίτσας ή άρτου, καταγωγής ΛΔΚ, που επί του παρόντος εμπίπτουν στους κωδικούς ΣΟ ex 6911 10 00, ex 6912 00 10, ex 6912 00 30, ex 6912 00 50 και ex 6912 00 90.

(37) Ελλείψει άλλων παρατηρήσεων σχετικά με το υπό εξέταση προϊόν και το ομοειδές προϊόν, επιβεβαιώνονται τα πορίσματα που αναφέρονται στις αιτιολογικές σκέψεις 24 έως 63 του προσωρινού κανονισμού.»

Β — *Το δίκαιο του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου*

7. Η συμφωνία για την εφαρμογή του άρθρου VI της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου του 1994 (GATT)[9] (στο εξής: συμφωνία αντιντάμπινγκ του 1994) περιλαμβάνεται στο παράρτημα 1 Α της Συμφωνίας για την ίδρυση του Παγκοσμίου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ), που εγκρίθηκε με την απόφαση 94/800/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με την εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας σύναψη των συμφωνιών που απέρρευσαν από τις πολυμερείς διαπραγματεύσεις του Γύρου της Ουρουγουάης (1986-1994), καθ' όσον αφορά τα θέματα που εμπίπτουν στις αρμοδιότητές της[10].

8. Το άρθρο 2 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ του 1994, με τον τίτλο «Καθορισμός του ντάμπινγκ», ορίζει τα εξής:

«2.1 Για τους σκοπούς της παρούσας συμφωνίας, ένα προϊόν θεωρείται ότι αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ, δηλαδή ότι εισάγεται στην αγορά μιας άλλης χώρας σε τιμή κατώτερη της κανονικής του αξίας, εάν η τιμή εξαγωγής του προϊόντος που εξάγεται από μία χώρα σε μία άλλη είναι κατώτερη της αντίστοιχης τιμής που εφαρμόζεται υπό κανονικές συνθήκες εμπορίας για ομοειδές προϊόν, όταν το τελευταίο προορίζεται για κατανάλωση στη χώρα εξαγωγής.

[…]

9 — ΕΕ 1994, L 336, σ. 103.

10 — ΕΕ L 336, σ. 1.

2.6 Οπουδήποτε γίνεται χρήση στην παρούσα συμφωνία του όρου "ομοειδές προϊόν" ("like product", "produit similaire"), αυτός νοείται ως αναφερόμενος σε ένα όμοιο προϊόν, δηλαδή προϊόν που μοιάζει από κάθε άποψη με το υπό εξέταση προϊόν, ή, όταν δεν υπάρχει κάποιο τέτοιο προϊόν, σε ένα άλλο προϊόν το οποίο, αν και δεν του μοιάζει από κάθε άποψη, ωστόσο έχει χαρακτηριστικά που μοιάζουν στενά με εκείνα του υπό εξέταση προϊόντος.»

III – **Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα**

9. Η προσφεύγουσα της κύριας δίκης, Portmeirion Group UK Limited (στο εξής: Portmeirion), έχει την έδρα της στο Stoke-on-Trent (Ηνωμένο Βασίλειο). Παράγει υψηλής ποιότητας επιτραπέζια σκεύη από κεραμευτική ύλη, κατέχει κυρίαρχη θέση στη σχετική αγορά και συμπληρώνει τα προϊόντα της που παράγονται στο Ηνωμένο Βασίλειο με εισαγωγές, το 14 % των οποίων περίπου προέρχεται από την Κίνα.

10. Στις 16 Φεβρουαρίου 2012, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κίνησε διαδικασία αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές στην Ευρωπαϊκή Ένωση επιτραπέζιων σκευών από κεραμευτική ύλη καταγωγής Κίνας.

11. Στις 14 Νοεμβρίου 2012, η Επιτροπή εξέδωσε τον προσωρινό κανονισμό επιβάλλοντας προσωρινό δασμό αντιντάμπινγκ σε ποσοστό από 17,6 % έως 58,8 %.

12. Στις 18 Δεκεμβρίου 2012, η Portmeirion υπέβαλε για πρώτη φορά παρατηρήσεις αμφισβητώντας τον ορισμό που δόθηκε από την έρευνα στο υπό εξέταση προϊόν και επικαλούμενη περαιτέρω παράγοντες που εμπόδιζαν, κατά την άποψή της, την επιβολή δασμών αντιντάμπινγκ. Αφού η Επιτροπή διαβίβασε το από 25 Φεβρουαρίου 2013 ενημερωτικό της έγγραφο, έλαβε χώρα ακρόαση στις 5 Μαρτίου 2013 μεταξύ της Portmeirion και της Επιτροπής, κατά την οποία η Portmeirion εξέθεσε την άποψή της, μεταξύ άλλων, επί του ορισμού του «υπό εξέταση προϊόντος» στον οποίο βασίστηκε η έρευνα.

13. Στις 13 Μαΐου 2013, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, το Συμβούλιο της ευρωπαϊκής Ένωσης εξέδωσε τον επίμαχο κανονισμό και επέβαλε οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ από 13,1 % έως 36,1 % επί των σχετικών εισαγωγών, με έναρξη ισχύος από 16 Μαΐου 2013.

14. Στις 2 Αυγούστου 2013, η Portmeirion ζήτησε, σύμφωνα με το άρθρο 236 του τελωνειακού κώδικα, την επιστροφή των ήδη καταβληθέντων στους Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs δασμών αντιντάμπινγκ, ισχυριζόμενη ότι δεν οφείλονταν νομίμως, καθόσον ο επίδικος κανονισμός αντιβαίνει στο δίκαιο της Ένωσης.

15. Στις 16 Δεκεμβρίου 2013, οι Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs απέρριψαν την αίτηση της Portmeirion.

16. Στις 14 Ιανουαρίου 2014, η Portmeirion άσκησε προσφυγή κατά της αποφάσεως αυτής ενώπιον του First-tier Tribunal (Tax chamber) για να αμφισβητήσει το κύρος του επίδικου κανονισμού.

17. Το αιτούν δικαστήριο, κρίνοντας ότι οι προβαλλόμενοι από την Portmeirion λόγοι είναι ικανοί να θέσουν υπό αμφισβήτηση το κύρος του επίδικου κανονισμού, ανέστειλε την έκδοση αποφάσεως προκειμένου να υποβάλει στο Δικαστήριο τα εξής ερωτήματα:

«Είναι ο επίμαχος κανονισμός ασύμβατος προς το δίκαιο της Ένωσης στον βαθμό που:

(i) στηρίχθηκε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως αναφορικά με τον ορισμό του υπό εξέταση προϊόντος, με συνέπεια να αναιρούνται τα συμπεράσματα της διενεργηθείσας έρευνας αντιντάμπινγκ και

(ii) είναι πλημμελώς αιτιολογημένος κατά παράβαση του άρθρου 296 ΣΛΕΕ;»

IV – **Η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου**

18. Η παρούσα αίτηση προδικαστικής αποφάσεως κατατέθηκε στο Δικαστήριο στις 12 Μαΐου 2014. Η Ιταλική Κυβέρνηση, το Συμβούλιο καθώς και η Επιτροπή υπέβαλαν γραπτές παρατηρήσεις.

19. Η επ' ακροατηρίου συζήτηση, κατά τη διάρκεια της οποίας αγόρευσαν η Portmeirion, το Συμβούλιο και η Επιτροπή, έλαβε χώρα στις 15 Ιουλίου 2015.

V – **Ανάλυση**

A — *Επί του παραδεκτού*

20. Κατά την Ιταλική Κυβέρνηση, η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως ασκείται απαραδέκτως καθώς η Portmeirion είχε το δικαίωμα να προσβάλει τον επίδικο κανονισμό ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης σύμφωνα με το άρθρο 263 ΣΛΕΕ.

21. Συναφώς, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, «η γενική αρχή, σκοπός της οποίας είναι να διασφαλισθεί ότι κάθε πρόσωπο έχει ή είχε τη δυνατότητα να προσβάλει [πράξη της Ένωσης] βάσει της οποίας εκδόθηκε απόφαση που του αντιτάσσεται, ουδόλως αποτελεί εμπόδιο για να καταστεί ένας κανονισμός απρόσβλητος σε σχέση με τον ιδιώτη, έναντι του οποίου πρέπει να θεωρηθεί ατομική απόφαση και ο οποίος αναμφιβόλως θα μπορούσε να ζητήσει την ακύρωσή του δυνάμει του άρθρου [263 ΣΛΕΕ], γεγονός το οποίο εμποδίζει τον εν λόγω ιδιώτη να προβάλει ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου την έλλειψη νομιμότητας του κανονισμού αυτού. Αυτό το συμπέρασμα έχει εφαρμογή στους κανονισμούς περί θεσπίσεως δασμών αντιντάμπινγκ, λόγω της διττής φύσεώς τους, ως πράξεων με κανονιστικό χαρακτήρα και ως πράξεων που μπορούν να αφορούν άμεσα και ατομικά ορισμένους επιχειρηματίες» [11].

22. Κατά το Δικαστήριο, «οι κανονισμοί με τους οποίους επιβάλλεται δασμός αντιντάμπινγκ, παρόλο που έχουν, από τη φύση τους και το περιεχόμενό τους, κανονιστικό χαρακτήρα, ενδέχεται να αφορούν άμεσα και ατομικά τους παραγωγούς και τους εξαγωγείς του επίμαχου προϊόντος στους οποίους καταλογίζονται οι πρακτικές ντάμπινγκ βάσει στοιχείων της εμπορικής τους δραστηριότητας» [12].

23. Αυτό συμβαίνει γενικά με τις ακόλουθες επιχειρηματικές οντότητες:

— επιχειρήσεις παραγωγής και εξαγωγής που μπορούν να αποδείξουν ότι μνημονεύονται ειδικώς στις πράξεις της Επιτροπής και του Συμβουλίου ή ότι οι προπαρασκευαστικές έρευνες τις αφορούν [13]·

— εισαγωγείς του υπό εξέταση προϊόντος του οποίου οι τιμές μεταπωλήσεως ελήφθησαν υπόψη για την κατασκευή των τιμών εξαγωγής και τους οποίους επομένως αφορούν οι διαπιστώσεις σχετικά με την ύπαρξη πρακτικής ντάμπινγκ [14]· και

11 — Απόφαση TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, σκέψη 18). Βλ. επίσης, υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101, σκέψη 37 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

12 — Απόφαση TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, σκέψη 19).

13 — Βλ. αποφάσεις Allied Corporation κ.λπ. κατά Επιτροπής (239/82 και 275/82, EU:C:1984:68, σκέψεις 11 και 12)· Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101, σκέψη 21)· Valimar (C-374/12, EU:C:2014:2231, σκέψη 30), καθώς και TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, σκέψη 19).

14 — Βλ. αποφάσεις Nashua Corporation κ.λπ. κατά Επιτροπής και Συμβουλίου (C-133/87 και C-150/87, EU:C:1990:115, σκέψη 15)· Gestetner Holdings κατά Συμβουλίου και Επιτροπής (C-156/87, EU:C:1990:116, σκέψη 18)· Valimar (C-374/12, EU:C:2014:2231, σκέψη 31), καθώς και TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, σκέψη 20).

— εισαγωγείς που συνδέονται με εξαγωγείς τρίτων χωρών, στα προϊόντα των οποίων έχουν επιβληθεί δασμοί αντιντάμπινγκ, ιδίως στην περίπτωση που η τιμή εξαγωγής έχει υπολογιστεί βάσει των δικών τους τιμών μεταπωλήσεως στην αγορά της Ένωσης και στην περίπτωση που ο ίδιος ο δασμός αντιντάμπινγκ έχει υπολογιστεί σε συνάρτηση με αυτές τις τιμές μεταπωλήσεως [15].

24. Επιπλέον, η αναγνώριση του δικαιώματος ορισμένων κατηγοριών επιχειρηματιών να ασκούν προσφυγή ακυρώσεως κατά των κανονισμών αντιντάμπινγκ δεν σημαίνει ότι ο οικείος κανονισμός δεν μπορεί να αφορά ατομικά και άλλους επιχειρηματίες λόγω ορισμένων ιδιαίτερων χαρακτηριστικών τους τα οποία τους εξατομικεύουν σε σχέση με κάθε άλλο πρόσωπο [16].

25. Σχετικά με την υπόθεση της κύριας δίκης, η Ιταλική Κυβέρνηση δεν απέδειξε ότι η Portmeirion πρέπει να θεωρηθεί ότι ανήκει σε μία από τις προμνημονευθείσες κατηγορίες επιχειρηματιών.

26. Πράγματι, όπως επιβεβαίωσε η Επιτροπή κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, πρόκειται για εισαγωγέα του υπό εξέταση προϊόντος του οποίου η τιμή μεταπωλήσεως δεν έχει ληφθεί υπόψη για την κατασκευή των τιμών εξαγωγής ή για τον υπολογισμό του δασμού αντιντάμπινγκ. Δεν τίθεται, επομένως, ζήτημα συνδέσεώς του με εξαγωγείς. Περαιτέρω, δεν φαίνεται ότι παρουσίαζε ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τα οποία τον εξατομικεύουν σε σχέση με κάθε άλλο πρόσωπο.

27. Εκ των ανωτέρω συνάγεται ότι η Portmeirion μπορούσε να προβάλει την ένσταση ελλείψεως νομιμότητας του επίδικου κανονισμού ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, το οποίο συνεπώς δεν δεσμευόταν από τον απρόσβλητο χαρακτήρα του δασμού αντιντάμπινγκ που θέσπισε ο κανονισμός αυτός και μπορούσε να υποβάλει τα υπό κρίση ερωτήματα.

28. Κατά συνέπεια, το Δικαστήριο οφείλει να δώσει απάντηση στο ερώτημα.

Β — *Επί της ουσίας*

1. Επί του πρώτου προδικαστικού ερωτήματος

29. Με το πρώτο προδικαστικό ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί να διευκρινιστεί αν είναι έγκυρος ο επίδικος κανονισμός, κατά το μέτρο που προβάλλεται ότι στηρίζεται σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ως προς τον ορισμό του υπό εξέταση προϊόντος, με συνέπεια να αναιρούνται τα συμπεράσματα της διενεργηθείσας έρευνας αντιντάμπινγκ.

α) Επιχειρηματολογία των διαδίκων

30. Η Portmeirion και οι Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs δεν υπέβαλαν γραπτές παρατηρήσεις. Ωστόσο, στην αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, το αιτούν δικαστήριο εκθέτει με σαφήνεια και λεπτομερώς τα επιχειρήματα της Portmeirion, οι δε Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs υποστηρίζουν ότι δεν άπτεται της αρμοδιότητάς τους να εκφράσουν άποψη ή να αποφασίσουν για το κύρος ενός δεσμευτικού γι' αυτούς κανονισμού.

15 — Βλ. αποφάσεις Neotype Techmashexport κατά Επιτροπής και Συμβουλίου (C-305/86 και C-160/87, EU:C:1990:295, σκέψεις 19 και 20)· Valimar (C-374/12, EU:C:2014:2231, σκέψη 32), καθώς και TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, σκέψη 21).

16 — Βλ. αποφάσεις Extramet Industrie κατά Συμβουλίου (C-358/89, EU:C:1991:214, σκέψη 16)· Valimar (C-374/12, EU:C:2014:2231, σκέψη 33), καθώς και TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, σκέψη 22).

31. Η Portmeirion ισχυρίζεται ότι η έκδοση του επίδικου κανονισμού στηρίχθηκε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά τον ορισμό του υπό εξέταση προϊόντος, λόγω δε της πλάνης αυτής εθίγη το σύνολο της διενεργηθείσας έρευνας αντιντάμπινγκ που κατέληξε στην έκδοση του επίδικου κανονισμού. Η Portmeirion υποστηρίζει ότι δεν συνέτρεχε, κατά το δίκαιο της Ένωσης, λόγος για να θεωρηθούν τα διαφορετικά μεταξύ τους προϊόντα που αποτέλεσαν το αντικείμενο της έρευνας αντιντάμπινγκ ως «ενιαίο προϊόν», γεγονός που θα δικαιολογούσε τη διενέργεια ενιαίας έρευνας.

32. Κατά την Portmeirion, τόσο η έρευνα που διενεργήθηκε όσο και οι δασμοί αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκαν με τον επίδικο κανονισμό αφορούσαν κεραμικά προϊόντα τόσο διαφορετικά μεταξύ τους όσο και ένας πλάστης μαγειρικής, ένα πιάτο, ένα φλιτζάνι τσαγιού, μια αλατιέρα, μια κατσαρόλα, μια τσαγιέρα ή ένα ταψί φούρνου και τα οποία, αντίθετα προς τα προβαλλόμενα από τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν έχουν όμοια βασικά φυσικά και τεχνικά χαρακτηριστικά (π.χ. ως προς το μέγεθος, το βάρος, το σχήμα, την ανθεκτικότητα στη θερμότητα, κ.λπ.).

33. Συναφώς, η Portmeirion προβάλλει τρία επιχειρήματα.

34. Πρώτον, το μοναδικό κοινό στοιχείο που εντοπίζεται μεταξύ των προϊόντων που υπόκεινται σε δασμούς αντιντάμπινγκ είναι ότι έχουν (μερικώς) παραχθεί από κεραμευτική ύλη. Το γεγονός αυτό και μόνον δεν επαρκεί προκειμένου να γίνει δεκτό ότι όλα τα προϊόντα τα οποία αφορά η έρευνα αποτελούν διαφορετικούς τύπους του ίδιου προϊόντος. Σε διαφορετική περίπτωση, το πλαίσιο (κούφωμα) ενός παραθύρου και ένα αυτοκίνητο θα έπρεπε να θεωρείται ότι συνιστούν ένα και το αυτό προϊόν, δεδομένου ότι αμφότερα περιέχουν (συνήθως) αλουμίνιο.

35. Δεύτερον, το επιχείρημα ότι όλα τα προϊόντα προορίζονται κυρίως να έρθουν σε επαφή με την τροφή και να λειτουργήσουν ως δοχεία τροφίμων είναι προδήλως εσφαλμένο, διότι η έρευνα αφορούσε και προϊόντα που δεν προορίζονται να έρθουν σε επαφή με την τροφή (όπως τα ποτήρια μπύρας) ούτε να λειτουργήσουν ως δοχεία τροφίμων (όπως οι πλάστες μαγειρικής).

36. Τρίτον, ομοίως προδήλως εσφαλμένη είναι η άποψη ότι τα προϊόντα στα οποία επιβλήθηκαν δασμοί αντιντάμπινγκ «βρίσκονται μεταξύ τους σε άμεσο ανταγωνισμό και είναι εναλλάξιμα σε μεγάλο βαθμό». Πράγματι, πώς μπορεί κανείς να προσφέρει τσάι με έναν πλάστη μαγειρικής, πώς μπορεί κανείς να σερβίρει γεύμα σε μια αλατιέρα ή πώς μπορεί να χρησιμοποιήσει μια καφετιέρα για να σερβίρει ζυμαρικά;

37. Η Portmeirion αμφισβητεί επίσης το ότι η αξιολόγηση στην οποία προέβη το Συμβούλιο υπήρξε συνεπής καθόσον:

— ορισμένα κεραμικά προϊόντα εξαιρέθηκαν από το πεδίο εφαρμογής της έρευνας και του επίδικου κανονισμού βάσει του διαφορετικού τους σχήματος, της διαφορετικής τους αντοχής και του διαφορετικού τους σχεδιασμού·

— ένας πλάστης μαγειρικής και ένα πιάτο αντιμετωπίστηκαν ως ενιαίο προϊόν για τον λόγο και μόνον ότι αμφότερα έχουν κατασκευασθεί από κεραμευτική ύλη, ενώ θεωρήθηκαν ως διαφορετικά προϊόντα δύο κατά τα λοιπά πανομοιότυπα και ευθέως εναλλάξιμα πιάτα, λόγω μόνον του γεγονότος ότι έχουν κατασκευαστεί από διαφορετικό υλικό (π.χ. από γυαλί ή από κεραμευτική ύλη)·

— η διενεργηθείσα έρευνα αφορούσε προϊόντα τα οποία δεν έχουν τα ίδια φυσικά, τεχνικά ή χημικά χαρακτηριστικά και δεν προορίζονται για τον ίδιο σκοπό, οποιοσδήποτε και να είναι αυτός ο σκοπός (π.χ. οι τσαγιέρες και οι πλάστες μαγειρικής).

38. Η Ιταλική Κυβέρνηση, το Συμβούλιο και η Επιτροπή υποστηρίζουν ότι ο ορισμός του «υπό εξέταση προϊόντος» δεν στηρίζεται σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

39. Καταρχάς, υπενθυμίζουν ότι τα θεσμικά όργανα διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως για τον ορισμό του υπό εξέταση προϊόντος στις έρευνες αντιντάμπινγκ. Στο πλαίσιο αυτό, τα θεσμικά όργανα μπορούν να λαμβάνουν υπόψη τους πολλές παραμέτρους, όπως είναι τα φυσικά, τεχνικά και χημικά χαρακτηριστικά των προϊόντων, η χρήση τους, η εναλλαξιμότητά τους, η αντίληψη που σχηματίζει γι' αυτά ο καταναλωτής, οι δίαυλοι διανομής, η διαδικασία κατασκευής, το κόστος παραγωγής, η ποιότητα κ.λπ.

40. Εκ των ανωτέρω συνάγεται ότι διαφορετικά προϊόντα μπορούν, κατά τη γνώμη τους, να ενταχθούν στον ορισμό του «υπό εξέταση προϊόντος» και να γίνουν αντικείμενο της ίδιας έρευνας εφόσον διαθέτουν τα ίδια βασικά χαρακτηριστικά. Εν προκειμένω, τα προϊόντα έχουν τα ίδια βασικά φυσικά και τεχνικά χαρακτηριστικά: έχουν κατασκευαστεί από κεραμευτική ύλη και έχουν σχεδιαστεί για να έρχονται σε επαφή με την τροφή ή για τη διατήρησή της.

41. Οι απόψεις της Portmeirion, του Συμβουλίου και της Επιτροπής διίστανται επίσης ως προς τα συμπεράσματα που θα μπορούσαν να αντληθούν από τις εκθέσεις της ειδικής ομάδας του ΠΟΕ επί της ερμηνείας της έννοιας του «υπό εξέταση προϊόντος».

β) Εκτίμηση

i) Εισαγωγικές παρατηρήσεις

42. Το πρώτο προδικαστικό ερώτημα αφορά την ερμηνεία της έννοιας του «υπό εξέταση προϊόντος», δηλαδή του προϊόντος που θεωρείται «ότι αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ» [17] και έγινε αντικείμενο έρευνας από τα θεσμικά όργανα της Ένωσης.

43. Συναφώς, επιβάλλεται εκ προοιμίου η διαπίστωση ότι, σε αντίθεση με το Γενικό Δικαστήριο, το Δικαστήριο δεν έχει ποτέ αποφανθεί σχετικά με την ερμηνεία της έννοιας αυτής.

44. Δοθέντος ότι η εν λόγω έννοια προέρχεται από το δίκαιο του ΠΟΕ, δηλαδή το άρθρο 2 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ του 1994, η οποία ενσωματώθηκε στο δίκαιο της Ένωσης με το άρθρο 1 του βασικού κανονισμού, πρέπει να ληφθεί υπόψη η νομολογία του οργάνου επιλύσεως των διαφορών του ΠΟΕ, πρώτο βαθμό του οποίου αποτελεί η ειδική ομάδα του ΠΟΕ, πολλώ δε μάλλον που τόσο το αιτούν δικαστήριο όσο και οι διάδικοι παραθέτουν τις εκθέσεις της ομάδας αυτής.

ii) Η νομολογία του Γενικού Δικαστηρίου

45. Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι «[ο] βασικός κανονισμός δεν διασαφηνίζει τον τρόπο κατά τον οποίο πρέπει να προσδιορίζεται ένα προϊόν ή τη σειρά προϊόντων που μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο έρευνας ντάμπινγκ ούτε απαιτεί να γίνεται λεπτομερής ταξινόμηση του προϊόντος» [18].

17 — Βλ. άρθρο 1, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού.

18 — Απόφαση Shanghai Bicycle κατά Συμβουλίου (T-170/94, EU:T:1997:134, σκέψη 61). Βλ. επίσης, υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση Photo USA Electronic Graphic κατά Συμβουλίου (T-394/13, EU:T:2014:964, σκέψη 28).

46. Κατά την πάγια νομολογία του, «ο ορισμός του υπό εξέταση προϊόντος στο πλαίσιο έρευνας αντιντάμπινγκ αποσκοπεί στο να διευκολυνθεί η κατάρτιση του καταλόγου των προϊόντων ενόψει της ενδεχόμενης επιβολής δασμών αντιντάμπινγκ. Στο πλαίσιο αυτό, τα [θεσμικά] όργανα μπορούν να λαμβάνουν υπόψη τους πολλές παραμέτρους, όπως είναι τα φυσικά, τεχνικά και χημικά χαρακτηριστικά των προϊόντων, η χρήση τους, η εναλλαξιμότητά τους, η αντίληψη που σχηματίζει γι' αυτά ο καταναλωτής, οι δίαυλοι διανομής, η διαδικασία κατασκευής, το κόστος παραγωγής και η ποιότητα» [19].

47. Κατά το Γενικό Δικαστήριο, «εκ των ανωτέρω αναγκαίως συνάγεται ότι προϊόντα που δεν είναι πανομοιότυπα μπορούν να ομαδοποιούνται υπό τον ίδιο ορισμό του υπό εξέταση προϊόντος και να αποτελούν αντικείμενο, από κοινού, έρευνας αντιντάμπινγκ. Επί της βάσεως αυτής, πρέπει καταρχάς να απορριφθεί ο ισχυρισμός των προσφευγουσών ότι το υπό εξέταση προϊόν πρέπει να αποτελείται μόνον από ένα προϊόν ή από πανομοιότυπα προϊόντα» [20].

48. Από πάγια νομολογία προκύπτει επίσης ότι, μολονότι, «στον τομέα των μέτρων εμπορικής άμυνας, τα [θεσμικά] όργανα διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως λόγω της πολυπλοκότητας των οικονομικών, πολιτικών και νομικών καταστάσεων που πρέπει να εξετάσουν» [21], στο Γενικό Δικαστήριο εναπόκειται πάντως «να εξακριβώσει αν οι προσφεύγουσες μπορούν να αποδείξουν είτε ότι τα όργανα εκτίμησαν εσφαλμένως τις παραμέτρους που θεώρησαν πρόσφορες, είτε ότι η εφαρμογή άλλων, προσφορότερων παραμέτρων θα επέβαλε την εξαίρεση του προϊόντος αυτού από τον ορισμό του υπό εξέταση προϊόντος» [22].

49. Συγκεκριμένα, όσον αφορά την έννοια του «υπό εξέταση προϊόντος», επισημαίνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο ποτέ δεν δέχθηκε [23] επιχειρήματα προς απόδειξη του ότι το «υπό εξέταση προϊόν», που αποτελούσε αντικείμενο έρευνας, έπρεπε να περιλαμβάνει μόνον «ομοειδή προϊόντα» κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού, ήτοι «πανομοιότυπ[α] προϊόν[τα], δηλαδή όμοι[α] από κάθε άποψη με το [υπό εξέταση] προϊόν ή, ελλείψει τούτ[ων], [...] άλλ[α] προϊόν[τα] τ[α] οποί[α], αν και όχι όμοι[α] από κάθε άποψη, έχ[ουν] χαρακτηριστικά που παρουσιάζουν σημαντική ομοιότητα προς εκείνα του υπό εξέταση προϊόντος».

50. Επισημαίνεται επίσης ότι, στις σκέψεις 36 έως 51 της αποφάσεώς του Photo USA Electronic Graphic κατά Συμβουλίου (T-394/13, EU:T:2014:964), το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε τους ισχυρισμούς ενός εκ των εξαγωγέων που αφορά ο επίδικος κανονισμός σύμφωνα με τους οποίους ισχυρισμούς, «[α]φενός, τα θεσμικά όργανα υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των παραμέτρων που ελήφθησαν υπόψη για να αποφασιστεί αυτή η συμπερίληψη [στον ορισμό του υπό εξέταση προϊόντος], όπως εν προκειμένω η εμφάνιση, η τελική χρήση και η ύπαρξη παραγωγών στην Ένωση κεραμικών κουπών με επικάλυψη πλήρους πολυεστέρα [και, α]φετέρου, η συνεκτίμηση και άλλων παραμέτρων, όπως εν προκειμένω τα φυσικά, τεχνικά και χημικά χαρακτηριστικά, οι δίαυλοι διανομής, η αντίληψη που σχηματίζει γι' αυτά ο καταναλωτής και η εναλλαξιμότητα, δικαιολογεί τον αποκλεισμό των εν λόγω κουπών από τα υπό εξέταση προϊόντα» (βλ. επίσης, σημείο 27). Πάντως, ο εν λόγω εξαγωγέας έχει ασκήσει κατά της απορριπτικής αυτής αποφάσεως αίτηση αναιρέσεως η οποία εκκρεμεί στην υπόθεση Photo USA Electronic Graphic κατά Συμβουλίου (C-31/15 P).

19 — Απόφαση Gem-Year και Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang) κατά Συμβουλίου (T-172/09, EU:T:2012:532, σκέψη 59). Βλ. επίσης, υπ' αυτήν την έννοια, αποφάσεις Brosmann Footwear (HK) κ.λπ. κατά Συμβουλίου (T-401/06, EU:T:2010:67, σκέψη 131)· Whirlpool Europe κατά Συμβουλίου (T-314/06, EU:T:2010:390, σκέψη 138)· EWRIA κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-369/08, EU:T:2010:549, σκέψη 82), καθώς και Photo USA Electronic Graphic κατά Συμβουλίου (T-394/13, EU:T:2014:964, σκέψη 29).

20 — Απόφαση Gem-Year και Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang) κατά Συμβουλίου (T-172/09, EU:T:2012:532, σκέψη 60). Βλ. επίσης, υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση Photo USA Electronic Graphic κατά Συμβουλίου (T-394/13, EU:T:2014:964, σκέψη 30).

21 — Απόφαση Gem-Year και Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang) κατά Συμβουλίου (T-172/09, EU:T:2012:532, σκέψη 62).

22 — Όπ.π. (σκέψη 61). Βλ. επίσης, υπ' αυτήν την έννοια, αποφάσεις Brosmann Footwear (HK) κ.λπ. κατά Συμβουλίου (T-401/06, EU:T:2010:67, σκέψη 132), καθώς και EWRIA κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-369/08, EU:T:2010:549, σκέψη 83).

23 — Βλ. απόφαση Brosmann Footwear (HK) κ.λπ. κατά Συμβουλίου (T-401/06, EU:T:2010:67, σκέψη 133). Βλ. επίσης, υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση Gem-Year και Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang) κατά Συμβουλίου (T-172/09, EU:T:2012:532, σκέψεις 66 και 67).

iii) Η νομολογία του οργάνου επιλύσεως διαφορών του ΠΟΕ

51. Κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, «λόγω της φύσεως και της οικονομίας τους, η συμφωνία ΠΟΕ και οι συμφωνίες και τα μνημόνια που περιλαμβάνονται στα παραρτήματά της δεν καταλέγονται, καταρχήν, μεταξύ των κανόνων βάσει των οποίων το Δικαστήριο ελέγχει τη νομιμότητα των πράξεων των [θεσμικών] οργάνων [της Ένωσης] δυνάμει του άρθρου [263], πρώτο εδάφιο, [ΣΛΕΕ]» [24].

52. Ωστόσο, όπως το Δικαστήριο έκρινε στη σκέψη 40 της αποφάσεως Επιτροπή κατά Rusal Armenal (C-21/14 P, EU:C:2015:494), «σε δύο εξαιρετικές περιπτώσεις, οι οποίες απορρέουν από τη βούληση του νομοθέτη της Ένωσης να περιορίσει ο ίδιος τη διακριτική ευχέρειά του κατά την εφαρμογή των κανόνων του ΠΟΕ, […] απόκειται στον δικαστή της Ένωσης, εφόσον απαιτείται, να ελέγξει τη νομιμότητα πράξεως της Ένωσης και των πράξεων που εκδίδονται για την εφαρμογή της υπό το πρίσμα των συμφωνιών ΠΟΕ».

53. Κατά το Δικαστήριο, «[π]ρόκειται, πρώτον, για την περίπτωση κατά την οποία υπήρξε βούληση της Ένωσης η εκπλήρωση μιας ειδικής υποχρεώσεως αναληφθείσας στο πλαίσιο των συμφωνιών αυτών και, δεύτερο, για την περίπτωση που η επίμαχη πράξη του δικαίου της Ένωσης ρητώς παραπέμπει σε συγκεκριμένες διατάξεις των συμφωνιών αυτών» [25].

54. Εν προκειμένω, η διαφορά μεταξύ της Portmeirion και των θεσμικών οργάνων εστιάζεται στην έννοια του «υπό εξέταση προϊόντος» που επιτρέπει να καθοριστεί το κατά το άρθρο 1, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού «προϊόν που αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ».

55. Ο κανονισμός αυτός ενσωματώνει τους όρους της συμφωνίας αντιντάμπινγκ του 1994 στο δίκαιο της Ένωσης. Πράγματι, όπως αναφέρεται στην αιτιολογική του σκέψη 3, «[η συμφωνία αυτή] περιέχει λεπτομερείς κανόνες, οι οποίοι αφορούν, ιδίως, τον υπολογισμό του ντάμπινγκ, τις διαδικασίες έναρξης και διεξαγωγής της έρευνας, συμπεριλαμβανομένης της διαπίστωσης και αξιολόγησης των πραγματικών περιστατικών, την επιβολή προσωρινών μέτρων, την επιβολή και είσπραξη δασμών αντιντάμπινγκ, τη διάρκεια ισχύος και την επανεξέταση των μέτρων αντιντάμπινγκ, καθώς και τη διάθεση στο κοινό στοιχείων σχετικών με έρευνες αντιντάμπινγκ. Προκειμένου να διασφαλισθεί η ενδεδειγμένη και διαφανής εφαρμογή των εν λόγω κανόνων, το κείμενο των συμφωνιών θα πρέπει να ενσωματωθεί κατά το δυνατόν στη […] νομοθεσία [της Ένωσης]».

56. Κατά την αιτιολογική σκέψη 4 του ίδιου κανονισμού, «[κ]ατά την εφαρμογή των εν λόγω κανόνων, είναι απαραίτητο, προκειμένου να διατηρηθεί η ισορροπία μεταξύ των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων που προβλέπονται από τη συμφωνία της GATT, να ληφθεί υπόψη από την [Ένωση] η ερμηνεία που δίδουν στους κανόνες αυτούς οι σημαντικότεροι εμπορικοί της εταίροι».

57. Όπως έχει ήδη κρίνει το Δικαστήριο σε σχέση με προηγούμενη εκδοχή του βασικού κανονισμού, δηλαδή τον κανονισμό (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας [26], όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 2331/96 του Συμβουλίου, της

24 — Απόφαση Petrotub και Republica κατά Συμβουλίου (C-76/00 P, EU:C:2003:4, σκέψη 53). Βλ. επίσης, υπ' αυτήν την έννοια, αποφάσεις Πορτογαλία κατά Συμβουλίου (C-149/96, EU:C:1999:574, σκέψη 47)· Van Parys (C-377/02, EU:C:2005:121, σκέψη 39)· LVP (C-306/13, EU:C:2014:2465, σκέψη 44), και Επιτροπή κατά Rusal Armenal (C-21/14 P, EU:C:2015:494, σκέψη 38), καθώς και διάταξη OGT Fruchthandelsgesellschaft (C-307/99, EU:C:2001:228, σκέψη 24).

25 — Απόφαση Επιτροπή κατά Rusal Armenal (C-21/14 P, EU:C:2015:494, σκέψη 41). Βλ. επίσης, υπ' αυτήν την έννοια, αποφάσεις Fediol κατά Επιτροπής (70/87, EU:C:1989:254, σκέψη 19)· Nakajima κατά Συμβουλίου (C-69/89, EU:C:1991:186, σκέψη 31)· Πορτογαλία κατά Συμβουλίου (C-149/96, EU:C:1999:574, σκέψη 49), καθώς και Petrotub και Republica κατά Συμβουλίου (C-76/00 P, EU:C:2003:4, σκέψη 54).

26 — ΕΕ L 56, σ. 1.

2ας Δεκεμβρίου 1996 [27], «[δ]εν αμφισβητείται, επομένως, ότι [η Ένωση] εξέδωσε τον βασικό κανονισμό για να εκπληρώσει τις διεθνείς υποχρεώσεις της που απορρέουν από [τη συμφωνία] αντιντάμπινγκ του 1994» [28] και ότι, με το άρθρο 1 του κανονισμού αυτού, επιδίωξε να εκπληρώσει τις ειδικές υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 2 της εν λόγω συμφωνίας.

58. Στο μέτρο αυτό, όπως προκύπτει από την προμνησθείσα στο σημείο 52 των προτάσεών μου νομολογία, εναπόκειται στο Δικαστήριο να ελέγξει τη νομιμότητα του επίδικου κανονισμού υπό το πρίσμα του άρθρου 2 της εν λόγω συμφωνίας.

59. Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί ότι, αντίθετα από το Δικαστήριο, η ειδική ομάδα του ΠΟΕ είχε συχνά την ευκαιρία να αντιμετωπίσει ανάλογα επιχειρήματα με αυτά που προβάλλει η Portmeirion στην υπό κρίση υπόθεση προκειμένου να καταδείξει ότι το υπό εξέταση προϊόν πρέπει να αποτελείται από «ομοειδή προϊόντα» βάσει των άρθρων 2.1 και 2.6 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ του 1994 [29].

60. Πράγματι, ο Καναδάς, το Βασίλειο της Νορβηγίας και η Λαϊκή Δημοκρατίας της Κίνας ισχυρίστηκαν ενώπιον της ειδικής ομάδας ότι το «υπό εξέταση προϊόν» το οποίο αφορά η έρευνα αντιντάμπινγκ δεν μπορούσε να συντίθεται από ένα ευρύ φάσμα προϊόντων που δεν συνιστούν ένα και το αυτό ομοιογενές προϊόν, αλλά έπρεπε να συντίθεται από ομοειδή μεταξύ τους προϊόντα [30].

61. Η ειδική ομάδα του ΠΟΕ δεν έκανε ποτέ δεκτό τον ισχυρισμό αυτό. Θεμελίωσε την ανάλυσή της στη διαπίστωση ότι η συμφωνία αντιντάμπινγκ του 1994 δεν περιείχε κανέναν ορισμό του «υπό εξέταση προϊόντος» [31] και ότι το γράμμα των άρθρων 2.1 και 2.6 της συμφωνίας αυτής δεν της επέτρεπαν να συναγάγει ότι το «υπό εξέταση προϊόν» έπρεπε να αποτελείται από «ομοειδή προϊόντα» [32].

27 — ΕΕ L 317, σ. 1.

28 — Απόφαση Petrotub και Republica κατά Συμβουλίου (C-76/00 P, EU:C:2003:4, σκέψη 56).

29 — Βλ. διαφορές DS264 «Ηνωμένες Πολιτείες — Τελικός προσδιορισμός υπάρξεως ντάμπινγκ σε ορισμένα προϊόντα κατεργασμένης ρητινώδους ξυλείας από τον Καναδά», DS337 «Ευρωπαϊκές Κοινότητες — Μέτρο αντιντάμπινγκ που αφορά το σολομό εκτροφής από τη Νορβηγία», καθώς και DS397 «Ευρωπαϊκές Κοινότητες — Οριστικά μέτρα αντιντάμπινγκ για τις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα από την Κίνα». Οι εκθέσεις της ειδικής ομάδας του ΠΟΕ επί των διαφορών αυτών είναι προσβάσιμες στην ιστοσελίδα του ΠΟΕ https://www.wto.org/french/tratop_f/dispu_f/dispu_status_f.htm.

30 — Βλ έκθεση της ειδικής ομάδας του ΠΟΕ της 13ης Απριλίου 2004 επί της διαφοράς DS264 «Ηνωμένες Πολιτείες — Τελικός προσδιορισμός υπάρξεως ντάμπινγκ σε ορισμένα προϊόντα κατεργασμένης ρητινώδους ξυλείας από τον Καναδά» (σημείο 7.155). Η έκθεση αυτή ανατράπηκε εν μέρει μόνον από το δευτεροβάθμιο δικαιοδοτικό όργανο του ΠΟΕ και σε κάθε περίπτωση όχι ως προς το σημείο αυτό (βλ. σημεία 99 και 183 της εκθέσεως του δευτεροβάθμιου δικαιοδοτικού οργάνου της 11ης Αυγούστου 2004, προσβάσιμης στην ιστοσελίδα του ΠΟΕ: https://www.wto.org/french/tratop_f/dispu_f/cases_f/ds264_f.htm). Βλ. επίσης, υπ' αυτήν την έννοια, έκθεση της ειδικής ομάδας του ΠΟΕ της 16ης Νοεμβρίου 2007 επί της διαφοράς DS337 «Ευρωπαϊκές Κοινότητες — Μέτρο αντιντάμπινγκ που αφορά το σολομό εκτροφής από τη Νορβηγία», σημείο 7.44, καθώς και έκθεση της ειδικής ομάδας του ΠΟΕ της 3ης Δεκεμβρίου 2010 επί της διαφοράς DS397 «Ευρωπαϊκές Κοινότητες — Οριστικά μέτρα αντιντάμπινγκ για τις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα από την Κίνα» (σημεία 7.246 και 7.247). Η έκθεση αυτή ανατράπηκε εν μέρει μόνον από το δευτεροβάθμιο δικαιοδοτικό όργανο του ΠΟΕ και σε κάθε περίπτωση όχι στο σημείο αυτό (βλ. σημείο 624 της εκθέσεως του δευτεροβάθμιου δικαιοδοτικού οργάνου της 15ης Ιουλίου 2011, προσβάσιμης στην ιστοσελίδα του ΠΟΕ: https://www.wto.org/french/tratop_f/dispu_f/cases_f/ds397_f.htm).

31 — Βλ. έκθεση της ειδικής ομάδας του ΠΟΕ της 13ης Απριλίου 2004 επί της διαφοράς DS264 «Ηνωμένες Πολιτείες — Τελικός προσδιορισμός υπάρξεως ντάμπινγκ σε ορισμένα προϊόντα κατεργασμένης ρητινώδους ξυλείας από τον Καναδά» (σημείο 7.156)· έκθεση της ειδικής ομάδας του ΠΟΕ της 16ης Νοεμβρίου 2007 επί της διαφοράς DS337 «Ευρωπαϊκές Κοινότητες — Μέτρο αντιντάμπινγκ που αφορά το σολομό εκτροφής από τη Νορβηγία» (σημείο 7.43), καθώς και έκθεση της ειδικής ομάδας του ΠΟΕ της 3ης Δεκεμβρίου 2010 επί της διαφοράς DS397 «Ευρωπαϊκές Κοινότητες — Οριστικά μέτρα αντιντάμπινγκ για τις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα από την Κίνα» (σημείο 7.271).

32 — Βλ. έκθεση της ειδικής ομάδας του ΠΟΕ της 13ης Απριλίου 2004 επί της διαφοράς DS264 «Ηνωμένες Πολιτείες — Τελικός προσδιορισμός υπάρξεως ντάμπινγκ σε ορισμένα προϊόντα κατεργασμένης ρητινώδους ξυλείας από τον Καναδά», σημείο 7.157· έκθεση της ειδικής ομάδας του ΠΟΕ της 16ης Νοεμβρίου 2007 επί της διαφοράς DS337 «Ευρωπαϊκές Κοινότητες — Μέτρο αντιντάμπινγκ που αφορά το σολομό εκτροφής από τη Νορβηγία», σημείο 7.48· έκθεση της ειδικής ομάδας του ΠΟΕ της 3ης Δεκεμβρίου 2010 επί της διαφοράς DS397 «Ευρωπαϊκές Κοινότητες — Οριστικά μέτρα αντιντάμπινγκ για τις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα από την Κίνα» (σημείο 7.271).

62. Πράγματι, κατά την ειδική ομάδα του ΠΟΕ, «[μ]ολονότι μπορεί να τεθεί υπό συζήτηση το ζήτημα αν μια τέτοια προσέγγιση [όπως αυτή που προτάθηκε από τον Καναδά, το Βασίλειο της Νορβηγίας και τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας] θα ήταν σκόπιμη από γενικής πολιτικής απόψεως, εντούτοις εναπόκειται στα Μέλη να αποφασίσουν μέσω διαπραγματεύσεων αν πρέπει να ακολουθηθεί μια τέτοια προσέγγιση. Ως ειδική ομάδα, ο ρόλος μας δεν είναι να δημιουργούμε υποχρεώσεις που δεν περιλαμβάνονται σαφώς στη *Συμφωνία Αντιντάμπινγκ* αυτή καθεαυτή» [33].

63. Βάσει της διαπιστώσεως αυτής, η ειδική ομάδα του ΠΟΕ κρίνει ότι, «μολονότι το άρθρο 2.1 ορίζει ότι ο προσδιορισμός της υπάρξεως ντάμπινγκ πρέπει να θεμελιώνεται για ένα και το αυτό υπό εξέταση προϊόν, δεν υπάρχουν ενδείξεις στο εν λόγω άρθρο που να επιτρέπουν τον προσδιορισμό των παραμέτρων του προϊόντος αυτού, ούτε, αναμφιβόλως, ρυθμίσεις σχετικά με την εσωτερική ομοιογένειά του» [34].

64. Κατά την ίδια αυτή ομάδα, «ακόμη και αν υποτεθεί ότι το άρθρο 2.6 προβλέπει την αξιολόγηση της ομοιότητας όσον αφορά το υπό εξέταση προϊόν “στο σύνολό του” προκειμένου να προσδιοριστεί το ομοειδές προϊόν […], αυτό δεν θα σήμαινε ότι μια αξιολόγηση της “ομοιότητας” μεταξύ κατηγοριών προϊόντων που περιλαμβάνουν το υπό εξέταση προϊόν είναι αναγκαία για τον καθορισμό του υπό εξέταση προϊόντος. Μόνον το γεγονός ότι το υπό εξέταση προϊόν πρέπει να αντιμετωπίζεται “στο σύνολό του”, προκειμένου να εξεταστεί το ζήτημα του ομοειδούς προϊόντος, δεν επιτρέπει το συμπέρασμα ότι το υπό εξέταση προϊόν πρέπει, αυτό καθεαυτό, να συνιστά εσωτερικά ομοιογενές προϊόν» [35].

65. Επιπλέον, η ειδική ομάδα του ΠΟΕ απέρριψε τον ισχυρισμό του Βασιλείου της Νορβηγίας σύμφωνα με τον οποίο «η απουσία ορίων κατά τον καθορισμό του υπό εξέταση προϊόντος θα μπορούσε να οδηγήσει σε εσφαλμένα συμπεράσματα περί υπάρξεως ντάμπινγκ από τις αρμόδιες για διεξαγωγή έρευνας αρχές» [36].

66. Συναφώς, το Βασίλειο της Νορβηγίας ισχυριζόταν ότι, «αν προϊόντα που δεν είναι “ομοειδή” αντιμετωπίζονται όπως το υπό εξέταση προϊόν στο πλαίσιο μίας και της αυτής έρευνας, η διαπίστωση ντάμπινγκ δεν αποκαλύπτει αν μέρος ή το σύνολο των προϊόντων αυτών υπόκεινται σε ντάμπινγκ. Αν[έ]φερ[ε], για παράδειγμα, μια έρευνα στο πλαίσιο της οποίας τα αυτοκίνητα και τα ποδήλατα θα αντιμετωπίζονταν ως ένα μόνον προϊόν που αποτελεί αντικείμενο της έρευνας» [37].

67. Θεωρώντας τον ισχυρισμό αυτό μη πειστικό, η ειδική ομάδα του ΠΟΕ έκρινε ότι «[κ]άθε ομαδοποίηση προϊόντων σε ένα μόνον υπό εξέταση προϊόν θα έχει επιπτώσεις καθ’ όλη τη διάρκεια της έρευνας· όσο πιο ευρεία είναι η ομαδοποίηση αυτή, τόσο πιο σοβαρές ενδέχεται να είναι οι επιπτώσεις, περιπλέκοντας το έργο της αρχής που διεξάγει την έρευνα, το οποίο συνίσταται στη συλλογή και την αξιολόγηση κρίσιμων πληροφοριακών στοιχείων καθώς και στη λήψη αποφάσεων που είναι συμβατές με τη Συμφωνία αντιντάμπινγκ [του 1994]. Επομένως, [της] φαιν[όταν] ότι είναι μικρό το ενδεχόμενο εσφαλμένης διαπιστώσεως ντάμπινγκ επί τη βάσει υπό εξέταση προϊόντος που έχει καθορισθεί κατά τρόπο ιδιαιτέρως ευρύ. Το ενδεχόμενο αυτό δεν αρκ[ούσε] βεβαίως για να [την] πείσει να δεχθεί μια ανάγνωση της Συμφωνίας αντιντάμπινγκ [του 1994] που θα περιελάμβανε υποχρεώσεις για τις οποίες [δεν μπορεί] να βρει καμία βάση στο κείμενο της Συμφωνίας» [38].

33 — Βλ. έκθεση της ειδικής ομάδας του ΠΟΕ της 13ης Απριλίου 2004 επί της διαφοράς DS264 «Ηνωμένες Πολιτείες — Τελικός προσδιορισμός υπάρξεως ντάμπινγκ σε ορισμένα προϊόντα κατεργασμένης ρητινώδους ξυλείας από τον Καναδά» (σημείο 7.157).

34 — Βλ. έκθεση της ειδικής ομάδας του ΠΟΕ της 16ης Νοεμβρίου 2007 επί της διαφοράς DS337 «Ευρωπαϊκές Κοινότητες — Μέτρο αντιντάμπινγκ που αφορά το σολομό εκτροφής από τη Νορβηγία» (σημείο 7.49).

35 — Όπ.π. (σημείο 7.53).

36 — Όπ.π. (σημείο 7.58).

37 — Όπ.π.

38 — Όπ.π. (σημείο 7.58). Βλ. επίσης, υπ’ αυτήν την έννοια, έκθεση της ειδικής ομάδας του ΠΟΕ της 3ης Δεκεμβρίου 2010 επί της διαφοράς DS397 «Ευρωπαϊκές Κοινότητες — Οριστικά μέτρα αντιντάμπινγκ για τις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα από την Κίνα» (σημείο 7.271).

iv) Εφαρμογή στην παρούσα υπόθεση

68. Κατά τη γνώμη μου, η αντιπαραβολή της νομολογίας του Γενικού Δικαστηρίου και του δικαίου του ΠΟΕ επί της έννοιας του «υπό εξέταση προϊόντος» δεικνύει την ύπαρξη σημαντικής διαστάσεως απόψεων κατά το ότι, αντίθετα προς το Γενικό Δικαστήριο, η ειδική ομάδα του ΠΟΕ δεν ασκεί κανέναν έλεγχο επί του ορισμού του «υπό εξέταση προϊόντος» που χρησιμοποιείται από την αρμόδια για τη διεξαγωγή έρευνας αντιντάμπινγκ αρχή. Αυτή η διάσταση απόψεων υφίσταται, ωστόσο, μόνον επί της αρχής, καθώς ο έλεγχος στον οποίο προβαίνει το Γενικό Δικαστήριο δεν έχει ακόμη καταλήξει στην αμφισβήτηση, σε συγκεκριμένη περίπτωση, του ορισμού που έχουν δώσει τα θεσμικά όργανα της Ένωσης στο «υπό εξέταση προϊόν».

69. Πράγματι, όπως επισήμανα στο σημείο 48 των προτάσεών μου, καίτοι αναγνωρίζει στην Επιτροπή ευρεία εξουσία εκτιμήσεως, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι σε αυτό απόκειται «να εξακριβώσει αν οι προσφεύγουσες μπορούν να αποδείξουν είτε ότι τα όργανα εκτίμησαν εσφαλμένως τις παραμέτρους που θεώρησαν πρόσφορες, είτε ότι η εφαρμογή άλλων, προσφορότερων παραμέτρων θα επέβαλε την εξαίρεση του προϊόντος αυτού από τον ορισμό του υπό εξέταση προϊόντος» [39].

70. Πρόκειται, όμως, για έναν έλεγχο τον οποίο η ειδική ομάδα του ΠΟΕ δεν δέχθηκε ποτέ να ασκήσει. Εν αντιθέσει προς το Γενικό Δικαστήριο, αυτή κρίνει ότι οι αρμόδιες για τη διεξαγωγή έρευνας αντιντάμπινγκ αρχές απολαύουν απόλυτης διακριτικής ευχέρειας ως προς τον ορισμό του «υπό εξέταση προϊόντος», ακόμα και στην περίπτωση υποθετικών «ακραί[ων]» [40] παραδειγμάτων κατά τα οποία οι αρχές αυτές θα ομαδοποιούσαν στον ορισμό του «υπό εξέταση προϊόντος» αυτοκίνητα και ποδήλατα [41] ή μήλα και ντομάτες [42].

71. Η ειδική ομάδα του ΠΟΕ θεωρεί «ασθενές» το ενδεχόμενο να χωρήσει εσφαλμένος καθορισμός υπάρξεως ντάμπινγκ λόγω της απουσίας ορίων στο πεδίο της έννοιας του «υπό εξέταση προϊόντος» [43], για τον λόγο ότι ένα «μείγμα» εντελώς ανομοιογενών μεταξύ τους προϊόντων κατά τον ορισμό του «υπό εξέταση προϊόντος» θα καθιστούσε υπερβολικά δυσχερές το έργο της αρμόδιας για τη διεξαγωγή έρευνας αρχής. Ως εκ τούτου, προσπαθεί επιμελώς να αποφύγει τον σχετικό έλεγχο.

72. Πράγματι, «[κ]άθε ομαδοποίηση προϊόντων σε ένα μόνον υπό εξέταση προϊόν θα έχει επιπτώσεις καθ' όλη τη διάρκεια της έρευνας· όσο πιο ευρεία είναι η ομαδοποίηση αυτή, τόσο πιο σοβαρές ενδέχεται να είναι οι επιπτώσεις, περιπλέκοντας το έργο της αρχής που διεξάγει την έρευνα, το οποίο συνίσταται στη συλλογή και την αξιολόγηση κρίσιμων πληροφοριακών στοιχείων καθώς και στη λήψη αποφάσεων που είναι συμβατές με τη Συμφωνία αντιντάμπινγκ [του 1994]» [44]. Για παράδειγμα, «αυτό θα προκαλούσε προφανώς δυσκολίες όταν θα ερχόταν η στιγμή να προσδιοριστεί η ζημία που προκλήθηκε στον εγχώριο κλάδο παραγωγής του ομοειδούς προϊόντος» [45].

39 — Απόφαση Gem-Year και Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang) κατά Συμβουλίου (T-172/09, EU:T:2012:532, σκέψη 61). Βλ. επίσης, υπ' αυτήν την έννοια, αποφάσεις Brosmann Footwear (HK) κ.λπ. κατά Συμβουλίου (T-401/06, EU:T:2010:67, σκέψη 132), καθώς και EWRIA κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-369/08, EU:T:2010:549, σκέψη 83).

40 — Βλ. έκθεση της ειδικής ομάδας του ΠΟΕ της 16ης Νοεμβρίου 2007 επί της διαφοράς DS337 «Ευρωπαϊκές Κοινότητες — Μέτρο αντιντάμπινγκ που αφορά το σολομό εκτροφής από τη Νορβηγία» (σημείο 7.58).

41 — Όπ.π.

42 — Βλ. έκθεση της ειδικής ομάδας του ΠΟΕ της 3ης Δεκεμβρίου 2010 επί της διαφοράς DS397 «Ευρωπαϊκές Κοινότητες — Οριστικά μέτρα αντιντάμπινγκ για τις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα από την Κίνα» (σημείο 7.269).

43 — Βλ. έκθεση της ειδικής ομάδας του ΠΟΕ της 16ης Νοεμβρίου 2007 επί της διαφοράς DS337 «Ευρωπαϊκές Κοινότητες — Μέτρο αντιντάμπινγκ που αφορά το σολομό εκτροφής από τη Νορβηγία» (σημείο 7.58), καθώς και έκθεση της ειδικής ομάδας του ΠΟΕ της 3ης Δεκεμβρίου 2010 επί της διαφοράς DS397 «Ευρωπαϊκές Κοινότητες — Οριστικά μέτρα αντιντάμπινγκ για τις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα από την Κίνα» (σημείο 7.270).

44 — Βλ. έκθεση της ειδικής ομάδας του ΠΟΕ της 16ης Νοεμβρίου 2007 επί της διαφοράς DS337 «Ευρωπαϊκές Κοινότητες — Μέτρο αντιντάμπινγκ που αφορά το σολομό εκτροφής από τη Νορβηγία» (σημείο 7.58). Βλ. επίσης, υπ' αυτήν την έννοια, έκθεση της ειδικής ομάδας του ΠΟΕ της 3ης Δεκεμβρίου 2010 επί της διαφοράς DS397 «Ευρωπαϊκές Κοινότητες — Οριστικά μέτρα αντιντάμπινγκ για τις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα από την Κίνα» (σημείο 7.270).

45 — Έκθεση της ειδικής ομάδας του ΠΟΕ της 3ης Δεκεμβρίου 2010 επί της διαφοράς DS397 «Ευρωπαϊκές Κοινότητες — Οριστικά μέτρα αντιντάμπινγκ για τις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα από την Κίνα», σημείο 7.270.

73. Κατά τη γνώμη μου, στην περίπτωση που, όπως εν προκειμένω, κατά τη θέσπιση διατάξεων όπως αυτής του άρθρου 1 του βασικού κανονισμού, η Ένωση είχε την πρόθεση να εκπληρώσει μια ειδική υποχρέωση που ανέλαβε στο πλαίσιο του ΠΟΕ, όπως το άρθρο 2 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ του 1994, το Δικαστήριο οφείλει κατά τον έλεγχο νομιμότητας της πράξεως της Ένωσης να ερμηνεύσει τους όρους αυτούς με την έννοια που έχουν στο δίκαιο του ΠΟΕ. Το ίδιο ισχύει όταν, όπως εν προκειμένω, η πράξη της Ένωσης, δηλαδή το άρθρο 1 του βασικού κανονισμού, χρησιμοποιεί τους ίδιους όρους όπως οι συμφωνίες και τα μνημόνια που περιλαμβάνονται στα παραρτήματα της συμφωνίας ΠΟΕ, όπως η συμφωνία αντιντάμπινγκ του 1994.

74. Πράγματι, δεν έχει νόημα να επιβληθεί στα θεσμικά όργανα μεγαλύτερο βάρος από αυτό που επιβάλλεται στις αρμόδιες στο πλαίσιο της συμφωνίας ΠΟΕ αρχές, κυρίως όταν το γράμμα της επίμαχης διατάξεως, εν προκειμένω το άρθρο 1 του βασικού κανονισμού, δεν περιέχει καμία ένδειξη ότι ο νομοθέτης της Ένωσης ήθελε να αποκλίνει από το κείμενο της συμφωνίας αυτής.

75. Όπως το Συμβούλιο επισήμανε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, δεν υπάρχουν περιορισμοί σχετικά με τον ορισμό του «υπό εξέταση προϊόντος» στο δίκαιο του ΠΟΕ και, συνεπώς, στο δίκαιο της Ένωσης.

76. Κατά συνέπεια, εναπόκειται στην αρχή που διεξάγει την έρευνα να ορίσει το «υπό εξέταση προϊόν», χωρίς τα δικαιοδοτικά όργανα της Ένωσης να μπορούν να ελέγξουν αν τα θεσμικά όργανα προέβησαν σε εσφαλμένη εκτίμηση σε σχέση με τις παραμέτρους που έκριναν κρίσιμες για να περιλάβουν ορισμένα προϊόντα στην έννοια του «υπό εξέταση προϊόντος» ή αν η εφαρμογή άλλων, προσφορότερων, παραμέτρων θα επέβαλε τον αποκλεισμό ορισμένων προϊόντων από τον ορισμό του «υπό εξέταση προϊόντος».

77. Δοθέντος ότι, ως προς το ζήτημα του ορισμού του «υπό εξέταση προϊόντος» κατά την αιτιολογική σκέψη 36 του επίδικου κανονισμού [46], η Portmeirion προβάλλει τους ίδιους ισχυρισμούς με αυτούς που είχαν προβληθεί από τον Καναδά, το Βασίλειο της Νορβηγίας και τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας στο πλαίσιο των προμνημονευθεισών διαφορών και είχαν απορριφθεί από την ειδική ομάδα, πρέπει οι ισχυρισμοί αυτοί να απορριφθούν στο σύνολό τους.

78. Ως εκ τούτου, προτείνω στο Δικαστήριο να απαντήσει στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα ότι ο ορισμός του «υπό εξέταση προϊόντος» κατά την αιτιολογική σκέψη 36 του επίδικου κανονισμού ουδόλως θίγει το κύρος του κανονισμού αυτού.

2. Επί του δεύτερου προδικαστικού ερωτήματος

79. Με το δεύτερο προδικαστικό ερώτημα το αιτούν δικαστήριο ζητεί να διευκρινιστεί αν ο επίδικος κανονισμός είναι άκυρος λόγω πλημμελούς αιτιολογήσεως, κατά παράβαση του άρθρου 296 ΣΛΕΕ.

α) Επιχειρηματολογία των διαδίκων

80. Από την αίτηση προδικαστικής αποφάσεως προκύπτει ότι, κατά την Portmeirion, τα θεσμικά όργανα δεν απαρίθμησαν ούτε καθόρισαν κατά τρόπο αρκούντως ακριβή τις παραμέτρους που θεώρησαν κρίσιμες για τον ορισμό του «υπό εξέταση προϊόντος». Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι συντρέχει παράβαση του άρθρου 296 ΣΛΕΕ.

46 — «[…] προσδιορίζεται οριστικά ότι στο πεδίο κάλυψης του προϊόντος εμπίπτουν τα επιτραπέζια σκεύη από κεραμευτική ύλη, εκτός από τα κεραμικά μαχαίρια, τους κεραμικούς μύλους αρτυμάτων ή μπαχαρικών και τα κεραμικά αλεστικά εξαρτήματά τους, τους κεραμικούς αποφλοιωτές, τις κεραμικές συσκευές ακονίσματος μαχαιριών και τις κεραμικές πλάκες ψησίματος από κορδιερίτη για το ψήσιμο πίτσας ή άρτου, καταγωγής ΛΔΚ, που επί του παρόντος εμπίπτουν στους κωδικούς ΣΟ ex 6911 10 00, ex 6912 00 10, ex 6912 00 30, ex 6912 00 50 και ex 6912 00 90».

81. Τα πληροφοριακά στοιχεία που εκτίθενται στον επίδικο κανονισμό είναι, κατά την Portmeirion, ασαφή και διφορούμενα, υπό την έννοια ότι δεν συντείνουν στη συστηματική διερεύνηση του ζητήματος εάν ένα δεδομένο προϊόν θα έπρεπε ή θα μπορούσε να έχει περιληφθεί στην έννοια του «υπό εξέταση προϊόντος» υπό το πρίσμα των κριτηρίων που τα θεσμικά όργανα θεώρησαν κρίσιμα εν προκειμένω.

82. Δοθέντος ότι η συγκεκριμένη αυτή μέθοδος έρευνας δεν δίνει τη δυνατότητα στα ενδιαφερόμενα μέρη να αμφισβητήσουν την αξιολόγηση των θεσμικών οργάνων όσον αφορά τις κρίσιμες παραμέτρους, ούτε να υποστηρίξουν ότι θα έπρεπε να ληφθούν υπόψη άλλες κρίσιμες παράμετροι, προκύπτει, κατά την Portmeirion, παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως όπως αυτή προβλέπεται στο άρθρο 296 ΣΛΕΕ.

83. Το Συμβούλιο και η Επιτροπή υποστηρίζουν, αντιθέτως, ότι ο επίδικος κανονισμός τηρεί τις απαιτήσεις του άρθρου 296 ΣΛΕΕ παρέχοντας τη δυνατότητα στους μεν ενδιαφερομένους να γνωρίζουν τους λόγους που δικαιολογούν τη λήψη του μέτρου και να αμυνθούν, στο δε δικαιοδοτικό όργανο να μπορεί να ασκήσει τον έλεγχό του. Οι λόγοι επί των οποίων θεμελιώνεται ο ορισμός του υπό εξέταση προϊόντος παρασχέθηκαν τόσο στον προσωρινό κανονισμό όσο και στον επίδικο κανονισμό. Ειδικότερα, οι αιτιολογικές σκέψεις 24, 25, 54 και 55 του προσωρινού κανονισμού καθώς και η αιτιολογική σκέψη 35 του επίδικου κανονισμού αποτυπώνουν, κατά τη γνώμη τους, με σαφήνεια τις κρίσιμες παραμέτρους.

84. Κατά την Ιταλική Κυβέρνηση, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο επίδικος κανονισμός είναι αιτιολογημένος. Τα θεσμικά όργανα διευκρινίζουν στον κανονισμό αυτόν ότι τα διάφορα αντικείμενα πρέπει να ομαδοποιηθούν σε ένα ενιαίο προϊόν, δηλαδή τα «επιτραπέζια σκεύη από κεραμευτική ύλη», επειδή τα αντικείμενα αυτά παρουσιάζουν συνάφεια τεχνικού χαρακτήρα, ζητούνται από τους καταναλωτές και διανέμονται από τους πωλητές ως σύνολο και έχουν όλα, από κοινού, ως κύριο στόχο να έρθουν σε επαφή με τρόφιμα.

85. Οι Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs υποστηρίζουν, όπως και στο πρώτο ερώτημα, ότι δεν μπορούν να εκφράσουν άποψη ούτε να αποφασίσουν για τη νομιμότητα ενός ειδικού κανονισμού της Ένωσης, καθώς αυτό δεν άπτεται της αρμοδιότητάς τους, και ότι είναι υποχρεωμένοι να εφαρμόζουν τον δεσμευτικό γι' αυτούς επίδικο κανονισμό.

β) Εκτίμηση

86. Κατά τη γνώμη μου, οι ισχυρισμοί της Portmeirion περί παραβάσεως της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως του άρθρου 296 ΣΛΕΕ μπορούν ευχερώς να απορριφθούν, καθόσον επιδιώκουν εκ νέου να αμφισβητήσουν τον ορισμό του «υπό εξέταση προϊόντος».

87. Αφού, κατά τη νομολογία του οργάνου επιλύσεως των διαφορών του ΠΟΕ που αναλύθηκε στα σημεία 51 έως 67 των προτάσεών μου, τα άρθρα 2.1 και 2.6 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ του 1994 δεν επιβάλλουν ιδιαίτερους περιορισμούς όσον αφορά τον ορισμό του «υπό εξέταση προϊόντος» προς την κατεύθυνση ότι η αρχή που διεξάγει την έρευνα υποχρεούται να περιλάβει στον ορισμό αυτόν μόνον προϊόντα ομοειδή ή ομοιογενή, ομοίως τα θεσμικά όργανα δεν υποχρεούνται να παρέχουν ειδική αιτιολογία σχετικά με τις παραμέτρους που θεωρούν κρίσιμες για τον ορισμό του «υπό εξέταση προϊόντος». Το γεγονός ότι αυτά όρισαν το υπό εξέταση προϊόν με τρόπο που να επιτρέπει τον προσδιορισμό των σκευών που το αποτελούν και παρουσίασαν τον λόγο για τον οποίον τα σκεύη αυτά εντάχθηκαν στην ίδια ομάδα είναι επαρκές ώστε να πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 296 ΣΛΕΕ.

88. Σε κάθε περίπτωση, κατά πάγια νομολογία, «η επιβαλλόμενη από το άρθρο [296 ΣΛΕΕ] αιτιολογία πρέπει να είναι προσαρμοσμένη στη φύση της οικείας πράξεως και να εκθέτει κατά τρόπο σαφή και αναμφίλεκτο τη συλλογιστική του οργάνου που εξέδωσε την πράξη, ώστε να παρέχεται η δυνατότητα, αφενός, στους ενδιαφερομένους να γνωρίζουν τους λόγους που δικαιολόγησαν τη λήψη του μέτρου και, αφετέρου, στο αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο να ασκεί τον έλεγχό του. Η υποχρέωση αιτιολογήσεως πρέπει να εκτιμάται αναλόγως των περιστάσεων της συγκεκριμένης περιπτώσεως, ιδίως του περιεχομένου της πράξεως, της φύσεως των προβαλλομένων λόγων και του συμφέροντος που έχουν ενδεχομένως στην παροχή διευκρινίσεων οι αποδέκτες της πράξεως ή άλλα πρόσωπα τα οποία η πράξη αφορά άμεσα και ατομικά. Η αιτιολογία δεν απαιτείται να διασαφηνίζει όλα τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία, καθόσον το ζήτημα αν η αιτιολογία μιας πράξεως ικανοποιεί τις απαιτήσεις του εν λόγω άρθρου [296 ΣΛΕΕ] πρέπει να εκτιμάται όχι μόνο βάσει της διατυπώσεώς της, αλλά και του πλαισίου στο οποίο εντάσσεται, καθώς και του συνόλου των κανόνων δικαίου που διέπουν το σχετικό θέμα» [47].

89. Εν προκειμένω, ο επίδικος κανονισμός, ερμηνευόμενος υπό το φως του προσωρινού κανονισμού, φαίνεται ότι περιέχει επαρκή αιτιολογία, βάσει των κριτηρίων που μνημονεύθηκαν στο προηγούμενο σημείο.

90. Πράγματι, όπως διευκρινίζει η Επιτροπή στην αιτιολογική σκέψη 54 του προσωρινού κανονισμού, «όλοι οι τύποι επιτραπέζιων σκευών από κεραμευτική ύλη, παρά τις διαφορές από πλευράς ιδιοτήτων και ύφους, έχουν τα ίδια βασικά φυσικά και τεχνικά χαρακτηριστικά, *δηλαδή είναι κεραμικά είδη με κύριο στόχο να έρθουν σε επαφή με τρόφιμα, χρησιμοποιούνται κατά βάση για τους ίδιους σκοπούς, και μπορούν να θεωρηθούν διαφορετικοί τύποι του αυτού προϊόντος*» [48].

91. Στην αιτιολογική σκέψη 55 του κανονισμού αυτού, η Επιτροπή προσθέτει ότι, «[ε]κτός του γεγονότος ότι έχουν τα ίδια βασικά φυσικά και τεχνικά χαρακτηριστικά, όλα αυτά τα διάφορα είδη και οι τύποι βρίσκονται σε άμεσο ανταγωνισμό και είναι εναλλάξιμα σε μεγάλο βαθμό. Αυτό εξηγείται καλύτερα από το γεγονός ότι δεν υπάρχουν σαφείς διαχωριστικές γραμμές μεταξύ τους, δηλαδή υπάρχει σχετική αλληλοεπικάλυψη και ανταγωνισμός μεταξύ των διαφόρων τύπων προϊόντων και οι τυπικοί αγοραστές συχνά δεν κάνουν διάκριση, για παράδειγμα, μεταξύ εμπορευμάτων που είναι ή που δεν είναι κατασκευασμένα από πορσελάνη».

92. Τα στοιχεία της εν λόγω αιτιολογίας επαναλαμβάνονται στην αιτιολογική σκέψη 35 του επίδικου κανονισμού, ο οποίος προβλέπει ότι «[ό]λα τα είδη επιτραπέζιων σκευών από κεραμευτική ύλη μπορούν να θεωρηθούν διαφορετικοί τύποι του αυτού προϊόντος. Ως εκ τούτου, ο ισχυρισμός που διατυπώθηκε μετά την προσωρινή κοινοποίηση και εκ νέου μετά την τελική κοινοποίηση, σύμφωνα με τον οποίο η έρευνα καλύπτει πολύ ευρεία γκάμα ομοειδών προϊόντων και, κατά συνέπεια, απαιτείται ξεχωριστή ανάλυση σχετικά με το έννομο συμφέρον, τις πρακτικές ντάμπινγκ, τη ζημία, την αιτιώδη συνάφεια και το συμφέρον της Ένωσης για κάθε κατηγορία προϊόντων, κρίνεται αβάσιμος. Ένα ενδιαφερόμενο μέρος που ισχυρίστηκε ότι το πεδίο κάλυψης του προϊόντος είναι υπερβολικά ευρύ επικαλέστηκε σύγκριση προϊόντων με διαφορετικά επίπεδα διακόσμησης, αλλά τα επιχειρήματά του σχετικά με την τελική χρήση (για τον κήπο και τα παιδιά στη μια περίπτωση και για διακόσμηση στην άλλη περίπτωση) επιδέχονται αμφισβήτηση, διότι δεν υπάρχει σαφής διαχωρισμός, και *οι ισχυρισμοί αυτοί θεωρείται ότι μάλλον επιβεβαιώνουν το περιεχόμενο της αιτιολογικής σκέψης 55 του προσωρινού κανονισμού*» [49].

47 — Απόφαση Nuova Agricast (C-390/06, EU:C:2008:224, σκέψη 79). Βλ. επίσης, υπ' αυτήν την έννοια, αποφάσεις Επιτροπή κατά Sytraval και Brink's France (C-367/95 P, EU:C:1998:154, σκέψη 63)· Atzeni κ.λπ. (C-346/03 και C-529/03, EU:C:2006:130, σκέψη 73)· Sison κατά Συμβουλίου (C-266/05 P, EU:C:2007:75, σκέψη 80), καθώς και Banco Privado Português και Massa Insolvente do Banco Privado Português (C-667/13, EU:C:2015:151, σκέψη 44).

48 — Η υπογράμμιση δική μου.

49 — Η υπογράμμιση δική μου.

93. Ως εκ τούτου, προτείνω στο Δικαστήριο να απαντήσει στο δεύτερο ερώτημα ότι η αιτιολογία του επίδικου κανονισμού πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 296 ΣΛΕΕ.

VI – **Πρόταση**

94. Επομένως, προτείνω στο Δικαστήριο να απαντήσει στο First-tier Tribunal (Tax Chamber) ότι από την εξέταση των υποβληθέντων ερωτημάτων δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να θίξει το κύρος του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 412/2013 του Συμβουλίου, της 13ης Μαΐου 2013, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και για την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές επιτραπέζιων σκευών από κεραμευτική ύλη καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας.